

30

- Domniță cu mâini albe ! O vorbă, dacă vrei.
- Știu : miere, lapte, zahăr ; dar sunt trei.
- Le îndoim, de-ți plac : dulci și mustoase,
Rom, hidromel, malvazie : șase-șase !
Duzina dată-n două, de dulciuri.
- Sunt sporite. De-alt dulce : dulce-adio ! Dai zaruri măsluite !
- O vorbă-n taină !
- Dulce de nu sună...
- Tu fierea-mi verși.
- Amară ți-e vorba.
- Deci e bună !
- (*vorbesc aparte.*) Binevoiți o vorbă cu mine a schimba ?
- Rostește-o !
- Bună doamnă !
- „Bun domn”, dacă-i așa. Na, am schimbat o vorbă !
- În taină să vă spun, De mă-nvoiți, doar una, și-mi și iau rămas bun !
- (*vorbesc aparte.*) Cum, fără limbă masca ți-e pictată ?
- Știu pentru ce-ntrebați, domnița mea.
- Să-mi spui atunci și mie, te-aș ruga.
- Aveți sub masc-o limbă bifurcată, Și vreți să-mprumutați din ea nițel.
- Nițel sau șnițel ? Limba-i de vițel ?
- Ba tu vițel, fătate !
- Hai să-mpărțim vițelul !
- Să-ți fiu eu jumătate ? Mai bine-nțarcă-l, poat-ajunge bou !
- Între batjocuri cum te-ncurci de rău ! Vei să-mi pui coarne, sfânto între doamne ?
- Nu vrei ? Mori deci vițel, cât timp n-ai coarne.
- De-ți spun o vorbă-n taină, pot să mor :
- Încet când mugi, c-ajungi la abator !